

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 28Cb/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117211069
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:6117211069.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Vincentom Szabóom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 853 186, proti žalovaným: 1./ P. P. W., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom F., XXXX/XX, S., 2./ nebohý P. U. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Y. M. XXXX/XX, Trnava, zomr. XX.XX.XXXX, 3./ G.. P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. D. U. XXXX/XX, S., právne zastúpený: HARŠÁNY advokáti, s.r.o., so sídlom Hlavná 31/15, Trnava, IČO: 50 481 355, a 4./ G.. F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/X, N., právne zastúpený: Advokátska kancelária MCL, s.r.o., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO: 50 074 369, o zaplatenie sumy 200.000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 3. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 200.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 13,30 % ročne zo sumy 200.000 eur od 12.03.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných v 1. až 4. rade zaniká do poskytnutej výšky plnenia povinnosť plnenia ostatných žalovaných v 1. až 4. rade.

II. Súd žalobu voči žalovanému v 3. rade vo zvyšnej časti úrokov z omeškania z a m i e t a .

III. Žalovaný v 3. rade je p o v i n n ý nahradiť spoločne a nerozdielne so žalovanými v 1., 2. a 4. rade žalobcovi trovy konania vzniknuté do vydania platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Up/35/2017 zo dňa 09.05.2017 v rozsahu 13,88 %.

Žalovaný v 3. rade je p o v i n n ý nahradiť spoločne a nerozdielne so žalovaným v 4. rade žalobcovi trovy konania vzniknuté po vydaní platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Up/35/2017 zo dňa 09.05.2017 do vydania čiastočného rozsudku č.k. 28Cb/50/2018-1024 zo dňa 21.02.2019 v rozsahu 13,88 %.

Žalovaný v 3. rade je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vzniknuté po vydaní čiastočného rozsudku č.k. 28Cb/50/2018-1024 zo dňa 21.02.2019 v rozsahu 13,88 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa elektronickým návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným upomínaciu súdu doručeným dňa 11.04.2017, domáhal voči žalovaným v 1. až 4. rade zaplatenia sumy 200.000 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 11.01.2008 bola medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou AD TEAM, s.r.o. uzavretá zmluva o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorá bola modifikovaná dodatkami č. 1 - 9. Na základe zmluvy o úvere poskytol žalobca dlžníkovi kontokorentný úver v celkovej výške 800.000 eur s dohodnutou úrokovou sadzbou predstavujúcou súčet referenčnej úrokovej sadzby 3-mesačného EURIBORu, marže vo výške 3,50 % p.a a refinančnej prirážky vo výške 0,80 % p.a. Za

zaplatenie identifikovaného úveru sa zaručil žalovaný v 1. rade vyhlásením ručiteľa č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.03.2011 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 11.03.2013, žalovaný v 2. rade vyhlásením ručiteľa č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.03.2011 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 11.03.2013, žalovaný v 3. rade vyhlásením ručiteľa č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.03.2011 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 11.03.2013 a žalovaný v 4. rade vyhlásením ručiteľa č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.03.2011 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 11.03.2013. V zmysle čl. 5.1.1 zmluvy o úvere sa dlžník zaviazal splatiť poskytnutý úver žalobcovi priebežne, pravidelnými kreditnými obratmi na účte, pričom termín konečnej splatnosti úveru si kontrahenti dohodli na deň 10.04.2013. Dlžník kontokorentný úver vyčerpal v celom rozsahu, pričom poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi nevrátil. Uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3R/7/2013 zo dňa 22.08.2013 bola na majetok dlžníka (spoločnosť AD TEAM) povolená reštrukturalizácia. Žalobca prihlásil svoju pohľadávku do reštrukturalizácie. Pohľadávka žalobcu bola správcom zistená v celom rozsahu. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo sp. zn. 3R/7/2013 dňa 31.03.2014 bol potvrdený reštrukturalizačný plán. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/35/2015 zo dňa 27.11.2015 bolo voči dlžníkovi začaté konkurzné konanie. Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 09.12.2015, sp. zn. 36K/35/2015 (zverejnené v Obchodnom vestníku SR č. 243/2015 dňa 18.12.2015) bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz. Vzhľadom na uvedené sa pohľadávka stala predčasne splatná ku dňu 20.12.2015. Pohľadávka žalobcu bola správcom zistená v celom rozsahu. Podľa čl. II ods. 2 vyhlásenia ručiteľa je žalobca oprávnený domáhať sa splnenia peňažnej pohľadávky od ručiteľov bez predchádzajúcej výzvy adresovanej hlavnému úverovému dlžníkovi v zmysle § 306 ods. 1 ObZ. Pohľadávka žalobcu zo zmluvy o úvere predstavovala ku dňu vyhlásenia konkurzu sumu spolu vo výške 1.010.304,22 eur, a to titulom istiny vo výške 786.969,11 eur, úrokov vo výške 15.370,05 eur a úrokov z omeškania vo výške 207.965,06 eur. Žalobca si v konaní uplatňuje nárok na zaplatenie istiny úverovej pohľadávky iba vo výške 200.000 eur. Istina pohľadávky žalobcu sa v súlade s čl. 1, čl. 4.2 a čl. 4.5.2 zmluvy o úvere úročí odo dňa splatnosti úveru úrokom z omeškania vo výške 13,30 % p.a. (marža vo výške 3,50 % p.a. + refinančná prirážka vo výške 0,80 % p.a. + 9,00 % p.a.), t.j. žalobca si uplatňuje dohodnutý úrok z omeškania vo výške, ktorá o viac ako päť percentuálnych bodov nepresahuje výšku úroku z omeškania, ktorá by sa použila, ak by takáto dohoda nebola.

3. Upomínací súd vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 16Up/35/2017 zo dňa 09.05.2017, ktorým žalobnému návrhu v plnom rozsahu vyhovel a žalovaných v 1. až 4. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu s príslušenstvom.

4. Predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči žalovanému v 1. rade dňa 15.06.2017 a voči žalovanému v 2. rade dňa 14.06.2017. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému v 3. rade do vlastných rúk. Žalovaný v 4. rade podal proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor.

5. O nároku žalobcu voči žalovanému v 4. rade rozhodol súd čiastočným rozsudkom č.k. 28Cb/50/2018-1024 zo dňa 21.02.2019.

6. Predmetom konania tak zostal nárok žalobcu voči žalovanému v 3. rade.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne G. U. O. (rod. U.), oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to predovšetkým so zmluvou o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2008, Dodatkami č. 1 až 9 k zmluve o kontokorentnom úvere, vyhláseniami ručiteľov (žalovaných v 1. až 4. rade) zo dňa 24.03.2011, Dodatkami č. 1 k vyhláseniam ručiteľov (žalovaných v 1. až 4. rade) zo dňa 11.03.2013, výpismi z bankového účtu spoločnosti AD TEAM, ako aj s celým obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Právny zástupca žalobcu v konaní uviedol, že namietané ručiteľské vyhlásenie je výsledkom slobodnej vôle žalovaného v 3. rade, ktorý prezentoval záujem uspokojiť úverovú pohľadávku žalobcu, ak ju riadne a včas neuspokojí dlžník. Okrem toho žalovaný v 3. rade prevzal ručiteľský záväzok dávno pred rokovaním o prevode obchodného podielu. Za zaplatenie pohľadávky veriteľa sa žalovaný v 3. rade zaručil vyhlásením ručiteľa č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.03.2011. Až následne bolo vyhlásenie ručiteľa modifikované dodatkom č. 1 zo dňa 11.03.2013. Rovnako žalobca žalovanému v 3. rade nikdy neprislúbil „že zruší jeho ručiteľské vyhlásenie“. Takisto je nesprávny názor žalovaného v 3. rade, že žaloba bola voči nemu podaná predčasne s odôvodnením, že nebol žalobcom vyzvaný na plnenie, pretože podľa ustálenej súdnej praxe sa za písomnú výzvu na plnenie považuje aj žaloba podaná proti dlžníkovi.

Žaloba bola žalovanému v 3. rade doručená najneskôr dňa 07.08.2018 (deň vyjadrenia k žalobe), a teda svoj dlh v lehote 7 kalendárnych dní nesplnil. Na platné prevzatie ručiteľského záväzku žalovaným v 3. rade nebol potrebný súhlas jeho manželky, pretože judikatúra v obdobných prípadoch stabilne konštatuje, že k platnému ručiteľskému záväzku nie je potrebný súhlas druhého manžela. Prevzatím ručiteľského záväzku vzniká záväzok výlučne tomuto manželovi, keďže nejde o dispozíciu so spoločnou vecou, resp. výkon správy spoločných vecí obidvoch manželov (napr. R 61/1973; R 1/1998). Odklon od doterajšej judikatúry nepredstavuje ani nález Ústavného súdu SR z 08.12.2010, sp. zn. I. ÚS 26/2010, keďže skutkové okolnosti oboch prípadov sú odlišné. Žiadny z manželov nepotrebuje na založenie záväzku vo vzťahu k tretej osobe (a to aj keď nejde o bežnú vec) súhlas druhého manžela. Úprava bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle § 143 a nasl. OZ nesmeruje k ochrane spoločného majetku pred sekundárnymi dopadmi úkonov jedného z manželov. Žalovaní slobodne a dobrovoľne prevzali ručenie za úverovú pohľadávku a zaviazali sa, že uspokojia pohľadávku žalobcu, ak ju riadne a včas nezaplatí dlžník. Navyše, žalovaní takmer o 2 roky neskôr potvrdili platnosť pôvodných ručiteľských vyhlásení zo dňa 24.03.2011 podpísaním dodatkov č. 1 zo dňa 11.03.2013 (bez akýchkoľvek námietok). Rozsah ručenia nie je zákonom obmedzený a ručiteľ môže na seba prevziať ručiteľský záväzok v akejkoľvek výške. Zo strany žalobcu došlo k uplatneniu pohľadávky aj voči pôvodným žalovaným v 1. a 2. rade, keďže ako konatelia takisto vystupovali ako ručelia. Nárok žalobcu bol voči nim právoplatne priznaný a vedie sa už aj exekučné konanie. Pokiaľ teda ide o námietku určitosti právneho úkonu ručenia, tak v danom prípade to bolo splnené tým, že ručenie odkazovalo špecificky na úverovú zmluvu, a to v rozsahu čísla, dátumu aj uzavretia výšky poskytnutých prostriedkov. Súdna prax dospela k záveru, že ak sa ručiteľ v zmluve zaviazal zabezpečiť „všetky záväzky“ dlžníka, tak je z jeho prejavu vôle zrejmé, že poskytuje ručenie za celú pohľadávku veriteľa. V praxi sa totiž pohľadávka veriteľa mení, môže teda klesať alebo narastať podľa správania sa dlžníka. Jedinými náležitosťami ručenia je písomná forma a určitosť záväzku. V súvislosti s námietkou pravosti podpisu pôvodného žalovaného v 1. rade na úverovej zmluve, pravosť jeho podpisu je nesporná aj s ohľadom na prebiehajúce exekučné konania. Žalovaný v 3. a 4. rade podpísali ručiteľské vyhlásenia pôvodne v roku 2011 a následne v roku 2013 a doteraz sa neplatnosti tohto právneho úkonu nedomáhali, pričom v zmysle judikatúry (ZSP 4/2008) je lehota „domoženia“ sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu trojročná. Zároveň žalobca akýkoľvek omyl žalovaných v 3. a 4. rade odmieta. Pokiaľ ide o namietanú výšku nárokovanej sumy nemožno súhlasiť s všeobecnou námietkou žalovaného v 3. rade, pretože tento neuviedol, aká by mala byť podľa neho výška nášho nároku, teda či žalobca žaluje menej alebo viac, ako má nárok. Žalobca má voči žalovaným nárok na 800.000 eur, avšak požaduje len štvrtinu (200.000 eur). Nárok žalobcu pritom už bol judikovaný voči pôvodným žalovaným v 1. a v 2. rade (konateľov spoločnosti). Ak žalovaný v 3. rade tvrdí, že žalobcov nárok je nižší môže preukázať, že už k nejakému plneniu zo strany žalovaných došlo. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva že by zmluva o úvere, bez ohľadu na jeho výšku vyžadovala overenie podpisu. Namietajú sa pravosť podpisu na pôvodnej zmluve o úvere, pričom táto bola niekoľkokrát dodatkovaná a podpísovaná. Pôvodná zmluva o úvere bola pritom podpísovaná medzi zmluvnými stranami, ktorého sa nezúčastnili žalovaní v 3. a 4. rade. Žalobca predložil výpis z účtu za celé obdobie zmluvného vzťahu, kde najpodstatnejším je výpis z účtu ku dňu 30.04.2014, z ktorého vyplýva, že pohľadávka bola preúčtovaná v dôsledku reštrukturalizačného plánu a okrem toho žalobca svoju pohľadávku preukazoval aj prihláškou do konkurzu zo dňa 21.06.2016, z ktorej vyplýva, že istina vo výške 786.969,11 eur sa nezmenila. Z tohto dôvodu nemožno vychádzať iba z toho, že na výpisu z účtu spoločnosti je evidovaný kladný zostatok. Tento kladný zostatok je tam evidovaný iba preto, lebo tá pohľadávka bola preúčtovaná na iný, tzv. technický účet v dôsledku reštrukturalizácie. Takáto prax je bežná a dochádza napr. pri zosplatnení úveru. Z výsluchu svedkyne G. O. nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by naznačovali, že k podpisu ručiteľských vyhlásení, vrátane ich dodatkov došlo pod nátlakom, či už zo strany žalobcu alebo zo strany konateľov. Svedkyňa sama uviedla, že podnet k prolongácii úveru vzišiel zo strany konateľov AD TEAM, pričom pred podpisom daných dokumentov prebehli rokovania, resp. ústna komunikácia a atmosféra pri tomto rokovaní bola štandardná. Pohľadávka žalobcu bola v celom rozsahu zistená správcom v reštrukturalizačnom konaní, ako aj v konkurznom konaní, a kladný zostatok na výpise z účtu ešte neznamená, že pohľadávka neexistuje. Peniaze boli preúčtované na technický účet ako sa bežne postupuje. Keď dôjde k spoplatneniu pohľadávky prostriedky sa prevedú z bežného účtu na technický účet. Banka evidovala voči dlžníkovi viacero pohľadávok, ktoré si aj prihlásila do konkurzu s celkovou výškou cca 1.000.000 eur a ako vyplýva zo správy o konkurze, viac ako 700.000 eur zostalo neuhradených. Žalovaný v 3. rade doposiaľ nepreukázal, že by jeho ručiteľský záväzok zanikol a ani, že by len čiastočne splnil svoj záväzok. Ak by záväzok ručiteľa zanikol, v takom prípade by mu banka vystavila potvrdenie o zániku pohľadávky. Z predložených dôkazných prostriedkov žalovaného v 3. rade nevyplýva ani zánik jeho ručiteľského

záväzku ani to, že by plnil svoj záväzok rámci konania. Účtovná závierka z roku 2015 je dokument, ktorý si vytvára sám dlžník v rámci svojho účtovníctva a údaje v ňom nemusia byť vždy zaručené správne. Žalobca si pohľadávku prihlásil do konkurzu na základe vyhlásenia dlžníka v roku 2016 a táto pohľadávka bola správcom konkurznej podstaty zistená v celom rozsahu vo výške 1.010.304,22 eur.

9. Žalovaný v 3. rade v konaní uviedol, že od 02.02.2010 do 30.04.2013 bol menšinovým spoločníkom spoločnosti AD TEAM s 10 % podielom na základnom imaní spoločnosti. Jeho vplyv na rozhodovanie a ovplyvňovanie obchodných, či finančných rozhodnutí, prijímanie záväzkov voči tretím stranám bol nulový. V roku 2010 sa aktívnejšie zapájal do diania v spoločnosti AD TEAM, ktorá v tom čase zaznamenávala pomerne silný rast a rozvoj na trhu. Spoločnosť požiadala financujúcu banku Volksbank o kontokorentný úver na zabezpečenie nerušeného a plynulého nákupu materiálu pre výrobu. Banka v tom čase vyžadovala pri podpise úverovej zmluvy, aby ručenie za poskytnutý kontokorentný úver prevzali všetci spoločníci. Žalovaný v 3. rade sa bránil ručenie prevziať, banka však dôvodila takýmto svojim štandardným a nemenným pravidlom a neakceptovala jeho námietku. Keďže spoločnosť AD TEAM kontokorentný úver potrebovala a objem výroby stúpala, chcel, aby spoločnosť mohla úspešne napredovať. Prevzal preto, ako aj jeho vtedajší traja spoločníci takto nespravodlivo požadované ručenie. Vzhľadom na vtedajšiu výrobnú situáciu a rastúci pozíciu spoločnosti na trhu nepredpokladal, že môže nastať situácia, keď sa spoločnosť dostane do insolventnosti. V roku 2011 konatelia, žalovaný v 1. rade (väčšinový spoločník s 65 % podielom na majetku) a žalovaný v 2. rade (s 15 % podielom na majetku) rozhodli o tom, že sa na ďalšom riadení spoločnosti budú podieľať len oni dvaja, bez aktívnej účasti žalovaného v 4. rade (10 % podiel na majetku) a žalovaného v 3. rade (10 % podiel na majetku), čím žalovaní v 3. a 4. rade stratili vplyv na riadenie a rozhodovanie vo firme. Zúčastňovali sa iba na zasadnutí Valného zhromaždenia, kde boli predkladané výsledky. Nepoberali žiadne finančné ani nefinančné výhody z titulu spoločníka. Naopak, bolo potrebné kontokorentný úver navýšiť, s čím opäť museli súhlasiť, nakoľko banka svoje pravidlá na ručenie nebola ochotná meniť. V roku 2011 začal vydávať odborný polygrafický časopis a jeho majetková účasť v spoločnosti AD TEAM mu začala prekážať v tejto aktivite. Preto v roku 2012 ponúkol svoj majetkový podiel na odpredaj. V marci 2013 prejavil záujem o jeho podiel žalovaný v 4. rade. Akt odpredaja podielu žalovaného v 3. rade a zániku jeho účasti v spoločnosti AD TEAM kolidoval so skutočnosťou, že banku Volksbank prevzala banka Sberbank. Banka si vyžadovala prevziať aj ručenie všetkých spoločníkov, pri zachovaní pôvodných pravidiel spoločného a nerozdielného ručenia. Žalovaný v 3. rade namietal, že jeho majetkový podiel preberá žalovaný v 4. rade a žiadal, aby z tohto titulu jeho ručenie bolo ukončené. Tento proces však ešte nebol ukončený, nakoľko neprebehla dohodnutá zmena ešte v Obchodnom registri. Sberbank, prostredníctvom úverovej pracovníčky G. U. U. (O.), však naďalej vyžadovala aj jeho podpis na novom ručiteľskom vyhlásení a zmenke s tým, že akonáhle predloží doklad, že nie je viac spoločníkom, bude jeho ručenie ukončené. Pod tlakom času a v záujme spoločníkov, ohľadom ďalšieho fungovania spoločnosti, nakoniec súhlasil s podpisom ručiteľského vyhlásenia, ktoré malo byť podľa prísľubu maximálne na dobu jedného mesiaca, do doručenia nového výpisu z Obchodného registra, v ktorom už oficiálne nebude figurovať ako spoločník. Avšak k poskytnutiu nového kontokorentného úveru spoločnosti AD TEAM zo strany Sberbank už neprišlo a keďže už nebol spoločníkom, nemal ani žiadny prístup k informáciám. Sberbank odmietla ukončiť jeho ručiteľský záväzok. Žalovaní v 3. a 4. rade boli zavolaní do firmy, kde od nich bolo žiadané, aby podpísali ručiteľské vyhlásenie, o ktorom sa už nedalo jednať. Hoci nešlo o žiaden fyzický alebo psychický nátlak, skutočnosť, že boli zavolaní do firmy, kde od nich bolo požadované podpísanie ručiteľských listín, o ktorých nič nevedeli, žalovaný v 3. rade považuje za hrubý nátlak. Ručenie bolo vynútené okolnosťami a situáciou bez možnosti rokovať. V tom čase podľa vyjadrení konateľov spoločnosti narástol objem výroby spoločnosti a spoločnosť potrebovala finančné prostriedky na nákup materiálu a ak by žalovaný v 3. rade ručiteľské vyhlásenie nepodpísal, zamedzil by rozvoju spoločnosti. Toto boli podmienky, za ktorých bol nútený ručenie podpísať. Okrem toho tam bolo ubezpečenie, že všetko je dohodnuté, že úver beží, že sa riadne spláca, že žalovaný v 3. rade nepodstupuje žiadne riziko, čo bola v tom čase aj pravda.

10. Právny zástupca žalovaného v 3. rade v konaní uviedol, že ručiteľským vyhlásením zo dňa 24.03.2011 sa žalovaný v 3. rade zaviazal uspokojiť pohľadávky veriteľa, ktorá by veriteľovi vznikla na základe Zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 11.01.2008 dlžníka - spoločnosti AD TEAM s.r.o.. Toto Ručiteľské vyhlásenie bolo z dôvodu zmeny obchodného mena veriteľa zmenené Dodatkom č. 1 zo dňa 11.03.2013. Uvedené Ručiteľské vyhlásenie je neplatné, pretože nebolo podpísané slobodne, ale pod nátlakom väčšinových spoločníkov. Žalovaný v 3. rade bol zavolaný do sídla spoločnosti AD TEAM bez toho, aby mu bol riadne vysvetlený predmet rokovania, pričom konatelia

- väčšina spoločníci naliehali aj za prítomnosti pracovníčky banky, aby podpísal ručiteľské vyhlásenie z dôvodu, že je to nevyhnutnou podmienkou pre prolongáciu úveru, ktorý má zabezpečiť ďalší chod spoločnosti. Žalovaný v 3. rade nebol riadne oboznámený s obsahom úverovej zmluvy a nikdy ju nevidel, navyše konatelia pri jej podpise prekročili svoju právomoc tým, že porušili ustanovenia spoločenskej zmluvy, podľa ktorých takýto úver podliehal schváleniu valného zhromaždenia 100 % hlasov spoločníkov. Žalovaný v 3. rade na tomto rokovaní namietal, že je iba menšinovým spoločníkom majúcim 10 % obchodného podielu spoločnosti. Zástupca banky, ako aj ostatní spoločníci vyvinuli nátlak na to, aby vyhlásenie podpísal. Po prevode obchodného podielu žalovaného v 3. rade na žalovaného v 4. rade sa žalovaný v 3. rade obrátil na žalobcu so žiadosťou o zrušenie ručiteľského vyhlásenia tak, ako mu to bolo žalobcom prisľúbené. Žalobca však tento prisľub nedodrжал a ručiteľské vyhlásenie nezrušil, teda žalobca takýmto konaním uviedol žalovaného v 3. rade pri podpise dodatku č. 1 k ručiteľského vyhlásenia do omylu, ktorý by bez tohto uistenia ručiteľské vyhlásenie nepodpísal. Žalovaný v 3. rade takisto namieta splatnosť pohľadávky žalobcu voči žalovanému v 3. rade, nakoľko na základe Ručiteľského vyhlásenia bol žalovaný v 3. rade povinný „na prvú písomnú výzvu veriteľa obsahujúcu jeho vyhlásenie, že dlžník neuhradil pohľadávku riadne a včas uhradí pohľadávku veriteľa v lehote určenej veriteľom vo výzve a ak táto vo výzve nebude určená, tak v lehote 7 kalendárnych dní po doručení výzvy.“ Výzva žalovanému v 3. rade na splnenie záväzku za dlžníka AD TEAM s.r.o. nebola žalobcom doručená a teda uplatnená pohľadávka nie je voči žalovanému v 3. rade ešte splatná. Súčasne žalovaný v 3. rade namieta absolútnu neplatnosť ručiteľského vyhlásenia z dôvodu, že uvedené ručiteľské vyhlásenie odporuje dobrým mravom, keď v ňom absentuje súhlas manželky žalovaného v 3. rade s prevzatím ručiteľského vyhlásenia v zmysle § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/2010. Žalovaný v 3. rade rozporuje právny základ nároku žalobcu, pretože nemá predložený originál zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a takisto namieta výšku uplatňovaného návrhu, pretože žalobca nepreukázal výšku uplatňovaného úveru, i keď predložil výpisy z účtu. Pôvodný dlžník AD TEAM čerpal dva úvery, teda boli uzavreté dve úverové zmluvy, pričom žalovaní v 3. a aj v 4. rade vystupovali ako ručelia len vo vzťahu k uvedenému kontokorentnému úveru. Nie je preukázané, do akej miery bol tento rámec čerpaný a nie je preukázané, do akej miery bol splatený spoločnosťou, resp. ďalšími ručiteľmi, a keďže spoločnosť je v konkurze, do akej miery bol nárok veriteľa, teda žalobcu v konkurze uspokojený. Žalovaný v 3. rade sa dostavil do sídla spoločnosti žalobcu s požiadavkou, aby bol informovaný o aktuálnej výške dlhu na čo mu zamestnanec banky G.. L., že takúto informáciu dostať nemôže z dôvodu, že žalovaný v 3. rade už v tom čase nebol spoločníkom firmy. Na zmluve o kontokorentnom úvere chýba overenie podpisu za dlžníka, za ktorého podpisoval konateľ - žalovaný v 1. rade, kým na úverových podmienkach takéto overenie existuje. Žalovaný v 3. rade zároveň namieta pravosť podpisu pôvodného žalovaného v 1. rade na originály zmluvy o úvere. Netvrdí, že by bol jeho podpis falošným, avšak namieta, že pri podpise úverovej zmluvy nebol žalovaného v 3. rade prítomný. Žalovaný v 3. rade namieta absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o úvere, a takisto absolútnu neplatnosť ručiteľského vyhlásenia pre jeho neurčitost' a nezrozumiteľnosť a rozpor s dobrými mravmi z dôvodu, že žalovaný nevidel zmluvu o úvere. Právny úkon ručiteľského vyhlásenia žalovaného v 3. rade nebol urobený zrozumiteľne, pretože sa nemohol oboznámiť s úverom a nevedel o výške úveru, ani o jeho splatnosti. Uznesením Okresného súdu Bratislava sp.zn. 3R/7/2013 zo dňa 29.08.2013 bola povolená reštrukturalizácia spoločnosti AD TEAM, pričom nebolo preukázané, že by žalobca svoju pohľadávku uplatnil v predmetnom konaní, pretože ak by ju neuplatnil, tak by sa na ňu neprihliadalo a došlo by k jej zániku. Pokiaľ ide o argumentáciu, že dlžná suma bola prevedená z bežného účtu na technický účet, tak žalobca nepreukázal aktuálny zostatok na uvedenom technickom účte. Taktiež nie je ustálená lehota splatnosti uplatňovaného nároku. Žalovaný v 3. rade takisto vznáša námietku premlčania, pretože záväzok sa stal splatným dňom povolenia reštrukturalizácie dňa 28.09.2013 a žaloba bola doručená žalovanému v 3. rade až v roku 2019. Z účtovnej závierky spoločnosti AD Team zo dňa. 17.12.2015, teda deň pred vyhlásením konkurzu, bol stav kontokorentného účtu (v riadku 139) uvádzaný vo výške 205.021 eur. Na základe písomnej správy o stave konkurzu je zrejmé, že konkurzný veriteľ, teda žalobca, bol speňažením majetku patriaceho do konkurzu majetku uspokojený vo výške 234.359,06 eur.

11. Žalovaný v 4. rade v konaní uviedol, že si nevie vysvetliť, prečo sa prolongácia úveru riešila pobočkou v L. a nie v S.. Pôvodný žalovaný v 1. rade svoju manželku z ručenia vyňal a zatiahol do toho žalovaných v 3. a 4. rade. Takisto je neštandardné, aby zástupcovia banky chodili do firmy. Banka (žalobca) spolu s konateľmi (pôvodnými žalovanými v 1. a 2. rade) na žalovaných v 3. a 4. rade urobila podvod. Je to z veľkej časti zodpovednosť banky, ktorá sa snaží získať finančné prostriedky od ručiteľov namiesto toho, aby sa snažila zabrániť nárastu dlhov.

12. Právny zástupca žalovaného v 4. rade v konaní uviedol, že žalovaní 3. a 4. rade sa mohli dozvedieť o výške pohľadávky len potom, ako žalobca podal žalobu o zaplatenie na Okresný súd Banská Bystrica. Žalovaný v 4. rade poukazuje na nezrovnalosť v okolnostiach podpisu zmluvy o úvere spolu s úverovými podmienkami, v ktorých je uvedený ten istý dátum, pričom na úverových podmienkach je overený podpis zamestnancom banky, naproti tomu na pôvodnej zmluve o kontokorentnom úvere to tak nie je. Neštandardný postup banky pri podpise zmluvy o úvere a odlišný postup pri podpise úverových podmienok potvrdzuje námietky žalovaného v 4. rade, že tento bol pri podpisovaní ručiteľského vyhlásenia uvedený do omylu a bol na neho vyvíjaný nátlak. Žalovaný v 4. rade namieta pravosť podpisu pôvodného žalovaného v 1. rade na zmluve o kontokorentnom úvere. Okrem toho svedkyňa G.. O., ktorá je v pracovnoprávnom pomere so žalobcom potvrdila, že úverovú dokumentáciu pripravoval len žalobca a nebolo možné do nej žiadnym spôsobom vstúpiť. Zároveň potvrdila, že neinformovala žalovaných o zostatku úveru, výške pohľadávky, výške istiny a iných náležitostiach úveru.

13. Svedkyňa G.. U. O. vo svojej výpovedi uviedla, že je zamestnankyňou žalobcu a spoločnosť AD TEAM bola klientom. Úverové podklady boli podpísané v sídle spoločnosti AD TEAM v Trnave. Pri podpisovaní boli prítomní konatelia aj spoločníci spoločnosti AD TEAM, ktorí to podpisovali. Svedkyňa si presne nespomínala, kto bol spoločník a kto konateľ, ale pri podpise dodatku k zmluve o kontokorentnom úvere boli podpísované aj ručiteľské vyhlásenia a boli tam prítomné osoby, ktoré boli oprávnené na ich podpísanie. Žalovaný v 3. rade figuroval ako spoločník spoločnosti, avšak pokiaľ išlo o jeho reakciu k samotnému podpisovaniu, na danom stretnutí bolo veľa ľudí a konkrétne si svedkyňa nespomínala, ako to prebiehalo a kto, čo riešil. Banka priniesla dokumenty, na základe ktorých bola schválená prolongácia splatnosti úveru s tým, že toto už bolo schválené na základe vopred dohodnutých diskusií. Pri podpise úverových dokumentov už nebol priestor na jednanie na ohľadom podmienok. Ak by žalovaný v 3. rade nepodpísal ručiteľské vyhlásenie k prolongácii splatnosti úveru by s najväčšou pravdepodobnosťou nedošlo, pretože banka určila podmienky, na základe ktorých poskytla predĺženie lehoty splatnosti úveru a bez podpísania príslušných dokumentov by banka nepredĺžila lehotu splatnosti. Pri rokovaní o prolongácii splatnosti úveru, niekto hovoril o tom, že žalovaný v 3. rade v spoločnosti končí. Hovorilo sa o tom, že má dôjsť k zmenám v obchodnom registri a na základe toho sa vtedy riešilo, či tieto zmeny budú mať v budúcnosti aj nejaký vplyv na zmeny ohľadom ručenia. Svedkyňa však nebola kompetentná riešiť takéto zmeny v banke, pretože to podlieha schvaľovaciemu konaniu. Svedkyňa určite nič ohľadom zmien ručiteľských vyhlásení nesľubovala, pretože ona takú kompetenciu nemá. Pokiaľ ide o súhlas manželky žalovaného v 3. rade na podpísanie ručiteľského vyhlásenia, ak tam ten súhlas nebol, tak ho banka nežiadala a ak tam bol, tak ho žiadala. Úlohou svedkyne v danej veci bolo len banke priniesť podpísané dokumenty, ktoré boli pripravené na podpis. Banka pripravuje úverovú dokumentáciu takým spôsobom, že schváli úver, svedkyňa následne požiadala o vystavenie zmlúv a vytlačí ich a dá ich podpísať klientovi. V danom prípade sa najprv schválila prolongácia úveru a následne boli vypracované zmluvy a ručiteľské vyhlásenia. Svedkyňa si presne nespomínala, ale predpokladala, že sa najprv podpisoval dodatok k zmluve, pretože obvykle sa podpisuje zmluva a až následne zábezpeky. S klientami sa komunikuje vždy pred uplynutím doby splatnosti kontokorentného úveru s tým, že majú možnosť vyjadriť sa, či úver splatia alebo sa im splatnosť predĺži. Svedkyňa postupovala podľa pokynov od zamestnávateľa, a pokiaľ by prišla len s podpísaným dodatkom k zmluve bez podpísania ručiteľských vyhlásení banka (žalobca) by splatnosť úveru nepredĺžila. Požiadavku na prolongáciu úveru zadala spoločnosť AD TEAM, avšak svedkyňa si nepamätala, kto konkrétne to bol. Pokiaľ ide o atmosféru pri podpisovaní úverových dokumentov, svedkyňa ju označila za normálnu, štandardnú.

14. Podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

15. Podľa ustanovenia § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou

zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

16. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa ustanovenia § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

18. Podľa ustanovenia § 304 ods. 1 Obchodného zákonníka ručením možno zabezpečiť len platný záväzok dlžníka alebo jeho časť. Vzniku ručenia však nebráni, ak záväzok dlžníka je neplatný len pre nedostatok spôsobilosti dlžníka brať na seba záväzky, o ktorom ručiteľ v čase svojho vyhlásenia o ručení vedel.

19. Podľa ustanovenia § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

20. Podľa ustanovenia § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa ustanovenia § 49a Občianskeho zákonníka právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútkach nerobí právny úkon neplatným.

23. Podľa ustanovenia § 40a vety prvej Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá.

24. Podľa ustanovenia § 392 ods. 1 vety prvej Obchodného zákonníka pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

25. Podľa ustanovenia § 392 ods. 2 vety druhej Obchodného zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

26. Podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

27. Podľa ustanovenia § 310 Obchodného zákonníka právo veriteľa voči ručiteľovi sa nepremlčí pred premlčaním práva voči dlžníkovi.

28. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že medzi stranami vznikol obchodnoprávny záväzkový vzťah na základe zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 10.01.2008 (č.l. 165 spisu) v znení jej dodatkov č. 1 až 9, uzatvorenej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej sa žalobca (resp. jeho právny predchodca) poskytol dlžníkovi - spoločnosti AD TEAM s.r.o. kontokorentný úver formou čerpania finančných prostriedkov na účte do výšky povoleného debetu a dlžník je oprávnený kontokorent opakovane používať a splácať do povolenej výšky až do konečnej doby splatnosti. V zmysle Dodatku č. 7 k zmluve o kontokorentnom úvere zo dňa 24.03.2011 (č.l.

178 spisu) došlo k navýšeniu úverového rámca na sumu 800.000 eur a v zmysle Dodatku č. 9 k zmluve o kontokorentnom úvere zo dňa 11.03.2013 (č.l. 182 spisu) bola predĺžená lehota splatnosti poskytnutého kontokorentného úveru do 10.04.2013. V danom prípade išlo medzi žalobcom a dlžníkom o obchodnoprávny vzťah (tzv. absolútny obchod), pretože sa týkal zmluvného vzťahu v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka.

29. Podľa uvedenia žalobcu uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/35/2015 zo dňa 09.12.2015, (zverejneným v Obchodnom vestníku SR dňa 18.12.2015) bol na majetok dlžníka - spoločnosti AD TEAM s.r.o. vyhlásený konkurz. Pohľadávka žalobcu bola v konkurznom konaní správcom zistená v prihlásenom rozsahu, ktorá predstavovala ku dňu vyhlásenia konkurzu sumu spolu vo výške 1.010.304,22 eur (titulom istiny vo výške 786.969,11 eur, úrokov vo výške 15.370,05 eur a úrokov z omeškania vo výške 207.965,06 eur), pričom žalobca si v tomto súdnom konaní uplatňuje nárok na zaplatenie istiny úverovej pohľadávky iba vo výške 200.000 eur. Z predložených výpisov z kontokorentného účtu spoločnosti AD TEAM s.r.o. je zrejmé, že k načerpaniu úverovej sumy až do výšky 800.000 eur došlo. Podľa výpisu z účtu ku dňu 30.04.2013 (č.l. 496 spisu) činila nesplatená výška kontokorentného úveru sumu 786.230,39 eur, pričom z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by zo strany dlžníka AD TEAM s.r.o., resp. žalovaných k úhrade dlžnej sumy (alebo jej časti) došlo. Zo správy o stave konkurzu zo dňa 12.04.2019 (č.l. 1076 spisu) vyplýva, že v konkurznom konaní na majetok úpadcu - spoločnosti AD TEAM, s.r.o. bola dňa 14.03.2017 poukázaná zabezpečenému konkurznému veriteľovi (žalobcovi) suma 234.359,06 eur a neuspokojená pohľadávka konkurzného veriteľa predstavuje sumu 775.945,16 eur. Súd v tejto súvislosti podotýka, že hoci k čiastočnej úhrade dlžnej sumy zo strany pôvodného dlžníka došlo, nemá to vplyv na subsidiárnu povinnosť žalovaného v 3. rade plniť dlh voči žalobcovi, pretože je rozsudkom zaviazaný na úhradu dlhu len v rozsahu, v ktorom nedošlo k plneniu zo strany ostatných žalovaných a naopak. Zároveň žalovaná suma 200.000 eur predstavuje len časť dlhovanej úverovej sumy a aj po poukázaní výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty v konkurznom konaní zostáva neuhradená suma 775.945,16 eur.

30. Po uzavretí zmluvy o kontokorentnom úvere, žalovaný v 3. rade (spoločne so ostatnými žalovanými) sa podpísaním Vyhlásenia ručiteľa č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.03.2011 v znení jeho Dodatku č. 1 zo dňa 11.03.2013 zaviazal, že ako ručiteľ uhradí pohľadávky veriteľa (žalobcu) vyplývajúce zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.01.2008 v znení jej neskorších dodatkov, a to v prípade, ak dlžník (spoločnosť AD TEAM, s.r.o.) nespláti svoj splatný záväzok.

31. Vzhľadom na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom strany sa budú v právnom vzťahu vyplývajúcom zo zmluvy o úvere ako aj v právnom vzťahu, ktorý vznikne zo zabezpečenia záväzku dlžníka riadiť Obchodným zákonníkom. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu vyplýva, že vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa spravujú z ustanoveniami Obchodného zákonníka. Použitie Obchodného zákonníka na tieto vzťahy účastníci nemôžu dohodou vylúčiť. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. novembra 2010, sp. zn. 5 Obo 12/2010) Právne vzťahy založené zmluvou o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka) zo zákona reprezentujú doktrínálnu kategóriu tzv. „absolútnych obchodov“. Jej rozhodujúcim znakom je forma (typ) vzťahu, nie jeho subjekty. Nevyžaduje sa teda, aby išlo výlučne o vzťahy medzi podnikateľmi. Súčasne platí, že ustanovenie § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka výslovne stanovuje pravidlo, že akcesorické záväzky, teda jednotlivé zabezpečujúce prostriedky (vrátane ručenia) sledujú právny režim hlavného záväzku. To znamená, že v prípade záväzkových vzťahov vymedzených v § 261 ods. 1 až 6, ak ide o záväzok zabezpečujúci ich plnenie, takýto záväzok vždy podlieha režimu Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na to, či zabezpečuje záväzok povahy relatívnej alebo povahy absolútnej.

32. Obchodný zákonník obsahuje osobitnú komplexnú úpravu ručenia ako zabezpečovacieho inštitútu v obchodnoprávných vzťahoch, preto sa právna úprava Občianskeho zákonníka pre obchodné záväzkové vzťahy nepoužije. Ide o kogentné ustanovenie bez možnosti odlišnej úpravy zmluvných strán. Ručenie má akcesorický a subsidiárny charakter. Záväzok ručiteľa voči veriteľovi vznikajúci z titulu ručenia je vo vzťahu k hlavnému obligačnému vzťahu existujúcemu medzi veriteľom a dlžníkom vzťahom akcesorickým. Akcesorita ručenia znamená, že medzi veriteľom a dlžníkom z hlavného záväzkového vzťahu nejde o spoludlžnícky vzťah, ale že ručiteľ je iba v postavení vedľajšieho dlžníka. Akcesorita vyjadruje závislosť zabezpečovacieho záväzku na záväzku hlavnom, teda znamená, že vznik a trvanie zabezpečovaného záväzku je priamo podmienené existenciou hlavného (zaisťovaného) záväzku.

33. Vyhlásenie ručiteľa musí v zmysle platnej právnej úpravy spĺňať formálne aj obsahové náležitosti. Z hľadiska formy musí byť dodržaná písomná forma, ktorá je podmienkou platnosti vyhlásenia. Z hľadiska obsahu musí vyhlásenie obsahovať určenie dlžníka, veriteľa a ručiteľa tak, aby nevznikla pochybnosť, o ktoré osoby ide. Z ručiteľského vyhlásenia musí byť tiež zrejmé, o aký záväzok ide, teda ktorý záväzok má byť zabezpečený ručením. Dôležitá je jeho presná identifikácia z hľadiska určitosti zabezpečovaného záväzku, t.j. špecifikácia čo do rozsahu (výšky pohľadávky), obsahu (stanovenie konkrétnych práv a povinností zmluvných strán), ako aj právneho dôvodu (napríklad úver). Môže ísť pritom o rôzne spôsoby identifikácie, napríklad konkrétnym určením výšky záväzku, za ktorý sa ručenie preberá, prípadne odkazom na zmluvu alebo inú listinu, v ktorej je záväzok jednoznačne identifikovaný. Z ustanovenia § 303 Obchodného zákonníka *expressis verbis* nevyplýva, aby ručiteľ vo svojom vyhlásení špecifikoval rozsah ručenia, preto ak sa tak nestane, predpokladá sa, že sa ručiteľ zaručuje za celý záväzok. Ak by takýto úmysel ručiteľ nemal, musí vo vyhlásení stanoviť, za akú časť záväzku ručí.

34. K ručiteľskému záväzku jedného z manželov nie je potrebný súhlas druhého manžela. Prevzatím ručiteľského záväzku jedným z manželov nevzniká spoločný ručiteľský záväzok obidvoch manželov. (R 61/1973) Vychádzajúc z ustálenej judikatúry a rozhodovacej praxe všeobecných súdov, ktorej zásadnú zmenu v danej otázke nepriniesol ani nálezh Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. I. ÚS 26/2010 (ktorým žalovaný v 3. rade neopodstatnene argumentuje, nakoľko jeho závery v tomto spore nemožno bez ďalšieho aplikovať), považuje súd za udržateľný taký výklad ustanovenia § 145 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ručiteľské vyhlásenie urobené len jedným z manželov sa bezprostredne nedotýka predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ručenie jedného z manželov za záväzky tretej osoby tak nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí manželov a aplikácia ustanovenia § 145 Občianskeho zákonníka je v tomto prípade vylúčená. (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/668/2015 zo dňa 30.05.2017)

35. Ručiteľské vyhlásenie žalovaného v 3. rade v znení jeho Dodatku č. 1 spĺňa formálne aj obsahové náležitosti platného právneho úkonu. Ručenie žalovaného v 3. rade odkazuje špecificky na konkrétnu úverovú zmluvu, a to v rozsahu čísla, dátumu aj uzavretia výšky poskytnutých prostriedkov. Takisto záväzok žalovaného v 3. rade ako ručiteľa je v predmetnom Vyhlásení dostatočne určito a zrozumiteľne vyjadrený.

36. Ďalej sa súd zaoberal vznesenou námietkou premičania a dospel k záveru, že táto nie je dôvodná s poukazom na ustanovenia § 310, § 392 ods. 2 a § 397 Obchodného zákonníka. Splatnosť pohľadávky žalobcu voči žalovanému v 3. rade ako ručiteľovi nastala v zmysle čl. II bod 1 Dodatku č. 1 ručiteľského vyhlásenia po uplynutí 7 kalendárnych dní od doručenia výzvy, čo je v danom prípade 7 dní od doručenia žaloby žalovanému v 3. rade, t.j. odo dňa 12.03.2019. Okrem toho konečná splatnosť kontokorentného úveru bola dohodnutá v zmysle Dodatku č. 9 zmluvy o kontokorentnom úvere (č.l. 182 spisu) na deň 10.04.2013. Premičacia doba veriteľa uplatniť si pohľadávku voči dlžníkovi (spoločnosti AD Team s.r.o.) teda začala plynúť dňa 11.04.2013. Žalobca si uplatnil svoju žalovanú pohľadávku voči dlžníkovi prihláškou v konkurznom konaní vedenom na majetok dlžníka na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/25/2015, ktorá bola správcovi doručená dňa 29.01.2016 a nebola popretá ani v časti (vrátane vymáhateľnosti). Všeobecná 4-ročná premičacia doba teda neuplynula ani vo vzťahu k hlavnému dlžníkovi (spoločnosti AD Team s.r.o.) ani vo vzťahu k žalovanému v 3. rade ako ručiteľovi.

37. Pokiaľ ide o námietku nedostatku slobody vôle podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí ísť o konanie pod nedovoleným nátlakom zo strany druhého účastníka zmluvy alebo tretej osoby. Teória občianskeho práva rozoznáva dva druhy takého nátlaku, a to fyzické a psychické donútenie. Ak fyzické donútenie možno vylúčiť, zostáva možnosť použitia bezprávnej vyhrážky ako akt psychického donútenia, ktorý je adresovaný tomu, koho právny úkon sa vynucuje. O túto kategóriu nedovoleného nátlaku môže ísť iba v situácii, keby bola zistená príčinná súvislosť medzi urobenou vyhrážkou a vynúteným právnym úkonom (porovnaj nálezh Ústavného súdu ČR zo 14. mája 1997, sp. zn. II. ÚS 28/1996). Bezprávnou vyhrážkou je vyhrážka, ktorou sa vynucuje niečo, čo nesmie byť vynucované, pričom môže spočívať v tom, že sa vyhráža niečím, čo hroziaci nie je vôbec oprávnený vykonať, alebo čo je síce oprávnený vykonať, ale nesmie tým hroziť tak, aby niekoho dohnal k určitému právnemu úkonu; nie je pritom potrebné, aby cieľ, ktorý je sledovaný použitím bezprávnej vyhrážky, bol sám protiprávny. Musí ísť ďalej o vyhrážku takého druhu a takej intenzity, aby podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu u toho, voči komu bola použitá, vzbudila dôvodnú obavu a vyhrážka musí byť adresovaná tomu, koho právny

úkon sa vynucuje alebo osobám jemu blízkym (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 9. decembra 1998, sp. zn. 3 Cdon 1522/1996).

38. Z vykonaného dokazovania (vrátane výsluchu svedkyne G. O.) súd nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce záver, že by k podpisu ručiteľského vyhlásenia žalovaného v 3. rade vrátane jeho dodatku č. 1 došlo protiprávnym nátlakom, či už zo strany žalobcu, žalovaného 1. rade, žalovaného 2. rade alebo akejkolvek inej osoby. Svedkyňa G.. O. k tomu uviedla, že atmosféra pri podpisovaní prolongácie splatnosti úverovej zmluvy a ručiteľských vyhlásení žalovaných v 3. a 4. rade bola normálna a štandardná. Takisto žalovaný v 3. rade potvrdil, že „nešlo o žiaden fyzický alebo psychický nátlak“, ale jeho ručenie malo byť vynútené okolnosťami a situáciou bez možnosti rokovať, pretože žalovaní v 3. a 4. rade boli zavolaní do firmy, kde od nich bolo požadované podpísanie ručiteľských listín. Žalovaný v 3. rade predmetné ručiteľské vyhlásenie (resp. Dodatok č. 1 k ručiteľskému vyhláseniu) podpísal, pretože spoločnosti AD TEAM narástol objem výroby a spoločnosť potrebovala finančné prostriedky na jej ďalší rozvoj. Podobne aj žalovaný v 4. rade uviedol, že konatelia spoločnosti mu tvrdili, že úver pomôže podnikaniu a ak nechce prísť o svoj majetok tým, že spoločnosť prestane podnikat', musí podpísať ručiteľský záväzok. Súd má za to, že situácia, ako ju opísali žalovaní v 3. rade a 4. rade nepredstavuje či už zo strany banky (žalobcu), alebo konateľov spoločnosti (žalovaní v 1. a 2. rade) nedovolený nátlak. Práve naopak, je úplne legitímne, ak veriteľ (banka) poskytujúci úver obchodnej spoločnosti si ako podmienku poskytnutia úveru alebo predĺženia jeho splatnosti (navyše pri úverovom rámci v rozsahu 800.000 eur !) stanoví za účelom zabezpečenia návratnosti poskytnutých finančných prostriedkov, ručenie všetkých spoločníkov tejto spoločnosti (vrátane minoritných). A takisto je úplne legitímne, ak obchodná spoločnosť (prostredníctvom jej konateľov) vyžaduje od všetkých spoločníkov určitú formu spoluúčasti na zabezpečení jej ďalšieho fungovania a rozvoja, a to aj napríklad prevzatím ručenia za úver poskytnutý spoločnosti, ktorá ho potrebuje na svoje ďalšie podnikanie. Aj v tomto smere súd opätovne poukazuje na vyjadrenie žalovaného v 3. rade, ktorý priznal, že pri podpisovaní Dodatku č. 1 k ručiteľskému vyhláseniu bol ubezpečený, že úver sa riadne spláca, čo bola v tom čase aj pravda. Na základe toho má súd za to, že žalovaný v 3. rade podpísal ručiteľské vyhlásenie vrátane jeho Dodatku č. 1 v situácii, keď spoločnosť AD TEAM ešte prosperovala a učinil tak v záujme jej ďalšieho rozvoja. Skutočnosť, že postupom času sa spoločnosť AD TEAM dostala do stavu insolventnosti a nebola schopná vyrovať sama svoje záväzky aj voči žalobcovi, nie je dôvodom na to, aby bol žalovaný v 3. rade zbavený ručiteľských povinností, na ktoré sa sám dobrovoľne zaviazal.

39. Vo vzťahu k námietke žalovaného v 3. rade o jeho uvedení do omylu je potrebné uviesť, že z ustanovenia § 49a Občianskeho zákonníka vyplýva, že právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočností, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Ustanovenie § 49a Občianskeho zákonníka však nemožno vykladať tak, že na jeho základe je osoba, ktorá sa omylu dovoľáva, zbavená povinnosti si sama, podľa okolností konkrétneho prípadu, zabezpečiť objektívne informácie o okolnostiach, ktoré považuje táto osoba za rozhodujúce pre uskutočnenie zamýšľaného právneho úkonu a bez príčiny sa vo svojom úsudku nechala mylne ovplyvniť prípadnými náznakmi riešenia zamýšľaného právneho úkonu. (ZSP 1/2010)

40. Navyše, ak má byť v prípade žalovaného v 3. rade dôvodom neplatnosti právneho úkonu - ručiteľského vyhlásenia (resp. jeho Dodatku č. 1), uvedenie žalovaného v 3. rade do omylu, išlo by v takom prípade o tzv. relatívne neplatný právny úkon v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka. Pritom relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa môže dovolať len ten účastník právneho vzťahu, ktorý omyl nevyvolal, resp. konal v ospravedliteľnom omyle. Omylu sa nemôže dovoľávať tá strana, ktorá omyl vyvolala alebo ak si je omylu druhej strany vedomá a nič proti tomu neurobila. Pre dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu platí 3-ročná premlčacia doba, ktorá plynie od momentu, kedy bol právny úkon v omyle urobený. Proti omylu, ktorý spôsobil druhý účastník zmluvy, sa za podmienok uvedených v § 49a Občianskeho zákonníka môže dotknutá strana brániť dovolaním sa neplatnosti právneho úkonu mimo súdu. Ak druhý účastník existenciu omylu popiera, môže sa mýliaci účastník zmluvy dovolať neplatnosti právneho úkonu v súdnom konaní, a to napríklad aj uplatnením námietky v akejkolvek procesnej forme proti žalobe druhej strany na plnenie; námietku možno pritom uplatniť do troch rokov od urobenia právneho úkonu v omyle.

41. Súd nemal takisto z vykonaného dokazovania preukázané, že by zo strany svedkyne G.. O., ako zástupkyne žalobcu došlo z jej strany na stretnutí so žalovanými v 3. a 4. rade k uvedeniu žalovaného

v 3. rade do omylu v otázke zrušenia jeho ručenia za záväzky spoločnosti AD TEAM. Svedkyňa k tomu uviedla, že na stretnutí so žalovanými sa vtedy riešilo, či zmeny v obchodnom registri ohľadom zániku účasti žalovaného v 3. rade budú mať v budúcnosti nejaký vplyv na zmeny ohľadom ručenia, avšak ona nič ohľadom zmien ručiteľských vyhlásení nesľubovala, pretože nebola kompetentná riešiť takéto veci, keďže tieto podliehajú schvaľovaciemu konaniu v banke. Navyše, ak by aj súd dospel k záveru o neplatnosti namietaného právneho úkonu, išlo o by o tzv. relatívnu neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka, ktorá však zo strany žalovaného v 3. rade nebola uplatnená v zákonnej 3-ročnej lehote voči žalobcovi.

42. Ďalšia námietka žalovaného v 3. rade o absolútnej neplatnosti právneho úkonu ručiteľského vyhlásenia pre jeho nezrozumiteľnosť (z dôvodu, že sa nemohol oboznámiť s úverom a nevedel o výške úveru, ani o jeho splatnosti) je právne irelevantná. Právny úkon je zrozumiteľný, ak je obsah vôle konajúcej osoby zrejmý z jej prejavu. Právny úkon (prejav) je celkom nezrozumiteľný, ak je jeho obsah vyjadrený tak nejasne, že ani pomocou výkladových pravidiel daných v § 35 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka nemožno zistiť, čo ním chcel konajúci vyjadriť. Ako už súd konštatoval vyššie, vyhlásenie ručiteľa zo dňa 24.03.2011 v znení jeho Dodatku č. 1 zo dňa 11.03.2013 je dostatočne zrozumiteľným, a teda aj platným právnym úkonom, z ktorého je jasné, čo ním chcel žalovaný v 3. rade vyjadriť - t.j. uspokojiť úverovú pohľadávku žalobcu zo zmluvy o úvere vrátane príslušenstva, ak ju dlžník (spoločnosť AD TEAM, s.r.o.) neuhradí riadne a včas. Vyššie uvedená argumentácia žalovaného v 3. rade, ktorou odôvodňuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu teda nemá žiadnu relevantnú súvislosť s posudzovaním zrozumiteľnosti právneho úkonu.

43. Žalovaný v 3. rade v rámci svojej procesnej obrany argumentoval aj tým, že spoločnosť AD TEAM s.r.o. mala u žalobcu viacero úverov (jeden dlhodobý a jeden kontokorentný), pričom z údajov z účtovnej závierky spoločnosti AD Team s.r.o. k 17.12.2015 vyplýva, že stav kontokorentného úveru v riadku 139 (č.l. 1093 spisu) je vo výške 205.021 eur a keďže žalobca sa v konkurznom konaní uspokojil z majetku dlžníka spoločnosti AD TEAM s.r.o. vo výške 234.359,06 eur, jeho ručiteľský záväzok zanikol.

44. K vyššie uvedenému súd uvádza, že ako už uviedol žalobca (a žalovaný v 3. rade nerozporoval), úverovaná suma vyplývajúca z kontokorentného úveru bola preúčtovaná v dôsledku reštrukturalizácie dlžníka na technický účet žalobcu. Ako vyplýva z výpisu z bankového účtu AD Team s.r.o. k 31.08.2013 (č.l. 501 spisu) zostatok sumy kontokorentného úveru je vo výške 749.261,18 eur a zostatok úrokov je vo výške 4.531,18 eur. Následne z výpisu z bankového účtu AD Team s.r.o. k 30.09.2013 (č.l. 502 spisu) vyplýva, že nový zostatok na účte činí sumu 8.431,45 eur. Žalovaný v 3. rade nepreukázal, že by k zníženiu zostatku na účte došlo v dôsledku plnenia dlžníka, resp. niektorého z ručiteľov. Pokiaľ žalovaný v 3. rade odvodzuje výšku zostatku úverovanej sumy z účtovnej závierky dlžníka k 17.12.2015, táto sama o sebe dostatočne relevantným spôsobom nepreukazuje (čiastočné) splnenie dlhu žalovaným alebo ručiteľmi nad sumu 205.021 eur. Účtovnú závierku vyhotovuje dlžník a údaje uvádzané v účtovných dokladoch vyhotovených dlžníkom preto nemožno bez ďalšieho považovať za preukázanie splnenia dlhu. Preto ak si žalobca z celkovej dlžnej sumy vyše 700.000 eur uplatnil žalobou len nárok na sumu 200.000 eur, potom ani skutočnosť, že v konkurznom konaní došlo k jeho uspokojeniu z majetku dlžníka vo výške 234.359,06 eur (čo nie je medzi stranami sporné), nespochybňuje dôvodnosť jeho žalobného nároku.

45. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný a preukázaný. Na základe toho zaviazal súd žalovaného v 3. rade na zaplatenie žalobcovi žalovanej sumy 200.000 eur.

46. Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

47. Normatívnym vyjadrením subsidiarity ručenia je ustanovenie § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je oprávnenie veriteľa domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa podmienené nesplnením splatného záväzku dlžníkom, avšak až po uplynutí primeranej doby od písomnej výzvy veriteľa. V zmysle platnej judikatúry je podmienka písomnej výzvy splnená tiež v prípade, ak je dlžníkovi doručená žaloba, ktorou sa veriteľ domáha splnenia záväzku súčasne od dlžníka aj od ručiteľa. Ak dlžník nesplní svoj záväzok v zákonnej lehote, t.j. v primeranej dobe od doručenia výzvy, veriteľ sa môže domáhať splnenia

svojej pohľadávky od ručiteľa. Z právnej úpravy ručenia pritom nevyplýva veriteľovi povinnosť vyzvať ručiteľa, aby svoj ručiteľský záväzok splnil. Ustanovenie § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka je zároveň dispozitívnym zákonným ustanovením, ktorého aplikáciu môžu strany dohodou vylúčiť.

48. Podľa čl. II bod 2 Dodatku č. 1 ručiteľského vyhlásenia strany vylúčili aplikáciu dispozitívneho ustanovenia § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka a dohodli sa na tom, že ručiteľ uspokojí zabezpečovanú pohľadávku veriteľa (žalobcu) s príslušenstvom v prípade, ak dlžník (AD TEAM) nespladí svoj splatný záväzok aj bez predchádzajúcej písomnej výzvy veriteľa dlžníkovi. Súčasne však v zmysle čl. II bod 1 Dodatku č. 1 ručiteľského vyhlásenia sa zmluvné strany dohodli, že „na prvú písomnú výzvu veriteľa obsahujúcu jeho vyhlásenie, že dlžník neuhradil pohľadávku riadne a včas uhradí pohľadávku veriteľa v lehote určenej veriteľom vo výzve a ak táto vo výzve nebude určená, tak v lehote 7 kalendárnych dní po doručení výzvy“. Žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy žalovanému v 4. rade na uhradenie dlžnej sumy. Súd preto za výzvu na zaplatenie dlžnej sumy považoval doručenie žaloby žalovanému v 3. rade, t.j. dňa 04.03.2019 (č.l. 1039 spisu). Splatnosť žalovanej pohľadávky tak voči žalovanému v 3. rade nastala v zmysle § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka po uplynutí 7 dní od doručenia výzvy (formou žaloby), t.j. dňa 12.03.2019.

49. Pri posudzovaní požadovaného úroku z omeškania vychádzal súd zo skutočnosti, že zo strany žalovaného v 3. rade (ani ostatných žalovaných) nedošlo k úhrade dlžnej sumy, čím žalobcovi vznikol zákonný nárok požadovať popri plnení istiny aj zmluvne dohodnutú výšku úrokov z omeškania odo dňa omeškania žalovaného v 3. rade. Na základe toho súd uložil žalovanému v 3. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi dohodnutý úrok z omeškania vo výške 13,30 % ročne zo sumy 200.000 eur od 12.03.2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania súd žalobu vo vzťahu k žalovanému v 3. rade zamietol, pretože žalobca nepreukázal dôvodnosť jeho nároku aj na úroky z omeškania za dobu od 11.04.2013 do 11.03.2019, keď v konaní nebolo preukázané doručenie výzvy na zaplatenie dlhu žalovanému v 3. rade (pred doručením žaloby).

50. Súd nevykonal dôkazy výsluchom konateľov spoločnosti AD TEAM - pôvodného žalovaného v 1. rade a pôvodného žalovaného v 2. rade, pretože súdu sa nepodarilo zistiť aktuálny pobyt pôvodného žalovaného v 1. rade a zabezpečiť tak jeho účasť na pojednávaní, a podľa oznámenia právneho zástupcu žalovaného v 3. rade, pôvodný žalovaný v 2. rade zomrel. Takisto súd nevykonal dôkaz znaleckým skúmaním pravosti podpisu pôvodného žalovaného v 1. rade na úverovej zmluve, keď žalovaný v 3. rade uviedol, že netvrdí, že by bol podpis konateľa sfaľšovaný, ale žalovaný v 3. rade len nebol prítomný pri podpisovaní úverovej zmluvy. Súd považuje námietku pravosti podpisu považuje súd za účelovú a aj nelogickú, keď znaleckým skúmaním pravosti podpisu sa posudzuje práve otázka toho, či podpis na listine nie je vyhotovený nejakou inou osobou (teda či nie je sfaľšovaný). Žalovaný v 3. rade tak v podstate požaduje znalecky zisťovať, či podpis konateľa spoločnosti AD TEAM nie je sfaľšovaný, no zároveň netvrdí, že by bol jeho podpis sfaľšovaný. Išlo by tak o samoučelne navrhnutý dôkaz, bez akéhokoľvek praktického významu. Účelovosť takejto procesnej obrany žalovaného v 3. rade súd vníma aj s ohľadom na to, že námietka pravosti podpisu pôvodného žalovaného v 1. rade sa má týkať len samotnej zmluvy o kontokorentnom úvere, nie však jej dodatkov, a navyše za situácie, keď žalovaný v 3. rade pôvodne argumentoval tým, že pri podpisovaní predmetnej zmluvy nebol prítomný. Okrem toho, ak žalovaný v 3. rade namieta vyvíjanie nátlaku zo strany banky a konateľov spoločnosti pri podpise dodatkov ručiteľských vyhlásení v čase, keď malo dôjsť k prolongácii splatnosti poskytnutého úveru (teda nie pri samotnom poskytnutí úveru!). Niet teda pochyb o tom, že žalovaný v 3. rade tak už od roku 2011, keď podpisoval pôvodné ručiteľské vyhlásenie, musel mať vedomosť o poskytnutí úveru zo strany žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu).

51. Súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšou pre vec nepodstatnou argumentáciou strán sporu prezentovanou v konaní, pretože s poukazom na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 216/2012, nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/03).

52. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Niet dôvodu nezohľadniť na účely posúdenia pomeru úspechu a neúspechu strán sporu aj úroky z omeškania, ktoré pri ich kapitalizovaní dosahujú rozsah uplatnenej istiny (porovnaj rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/95/2010 z 27. januára 2011). V prejednáwanej veci nemal súd dôvod odkloniť sa od právneho záveru vyplývajúceho z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27. apríla 2004, sp.zn. 1 M Cdo 1/2004. Na základe toho pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vzal do úvahy pri posudzovaní miery úspechu a neúspechu strán sporu (žalobcu a žalovaného v 3. rade) okrem istiny aj príslušenstvo pohľadávky (úroky z omeškania).

55. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP a žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania priznal voči žalovanému v 3. rade náhradu trov konania v rozsahu 13,88 % (56,94 % - 43,06 %), keďže žalobca bol v konaní proti žalovanému v 3. rade úspešný v časti istiny vo výške 200.000 eur a úrokov z omeškania vo výške 8.162,19 eur (t.j. 13,3 % ročne zo sumy 200.000 eur ročne od 12.03.2019 do dňa vydania rozsudku) a neúspešný v časti úrokov z omeškania vo výške 157.413,70 eur (t.j. 13,3 % ročne zo sumy 200.000 eur ročne od 11.04.2013 do 11.03.2019). O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti meritórneho rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).